

17.7.2015

Ohjausryhmä

**ELÄINSUOJELULAIN KOKONAISUUDISTUSTA VALMISTELEVAN
OHJAUSRYHMÄN 13. KOKOUS**

Aika 15.6.2015 klo 11:00-13:00

Paikka MMM, Hallituskatu 3, kokoushuone Niskavuori

Osallistujat

Jaana Husu-Kallio, MMM (pj)
Taina Aaltonen, MMM
Kirsti Vallinheimo, VM
Tuula Majuri, OM
Taina Mikkonen, Elintarviketurvallisuusvirasto (etäyhteys)
Satu Raussi, Eläinten hyvinvointikeskus
Tarja Hartikainen, Suomen Kuntaliitto
Elias Jukola, Elintarviketeollisuusliitto
Salla Tuomivaara, Eläinsuojeluliitto Animalia
Leena Suojala, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK
Kati White (ent. Pulli), SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto
Maria Wahlfors, Suomen Eläinlääkäriliitto
Anna- Kaisa Moisander, Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto
Merja Söderström, Päivittäistavarakauppa ry
Sari Salminen, eläinsuojeluasiamies

Tiina Pullola, MMM (siht.)
Minna Ruotsalo, MMM (siht.)
Mathilda Sjöholm, MMM (harjoittelija)
Tatu Giordani, MMM (harjoittelija)

Poissa

Juha Beurling, Kuluttajaliitto
Mikaela Strömberg-Schalin, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
Hannu Miettinen, MMM (siht.)

1 Kokouksen avaus ja työjärjestyksen hyväksyminen

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 11:10.

2 Porsaiden kastration vaihtoehdot - kuultavana professori Olli Peltoniemi, Helsingin yliopisto

Peltoniemi kertoi FINCAS-tutkimusprojektista, jossa kartoitettiin porsaiden kastration vaihtoehtoja. Tutkimus toteutettiin vuosina 2010-2014. Tutkimuksessa selvitettiin karjun hajun kehittymistä ja siihen vaikuttavia tekijöitä, karjunhajua estävän rokotteen toimivuutta suomalaisilla sioilla, rokotettujen karjujen ruokintaa sekä erilaisten kirurgisen kastration yhteydessä käytettävien anestesia- ja kivunlievitysmenetelmien vaikutuksia porsaiden hyvinvointiin sekä tuotan-

non taloudelliseen tuottavuuteen. Tutkimuksessa kasvatettiin sekä leikkaamattomia karjuja, kirurgisesti kastrotuja karjuja (leikkoja) että karjunhajua vastaan rokotettuja karjuja. Tutkimuksessa 32 % 25 viikon iässä teurastetuista leikkaamattomista ja rokottamattomista karjuista esiintyi karjunhajua. Porsaiden kirurginen kastraatio aiheutti voimakkaita käyttäytymismuutoksia koko pahnueessa, vaikka vain osa pahnueen karjuporsaista kastrotiin. Kastraation yhteydessä käytetyn kipulääkityksen, kipulääkityksen ja puudutuksen tai kipulääkityksen, puudutuksen ja anestesian yhdistelmän ei tässä tutkimuksessa havaittu vähentävän porsaiden käyttäytymismuutoksia toimenpiteen jälkeen. Tutkimuksessa rokotetuilla karjuilla oli parempi rehuhyötysuhde ja lihaprosentti kuin leikoilla. Tutkimuksen johtopäätöksenä todettiin, että karjunhajua vastaan rokotaminen olisi eläinten hyvinvoinnin ja talouden kannalta vartenotettava vaihtoehto porsaiden kirurgiselle kastratiolle.

Keskusteltiin tutkimuksesta ja sen tuloksista. Keskusteltiin erilaisista kivunlievityksen mahdollisuuksista kirurgisen kastration yhteydessä. Tutkimuksessa kivunlievityksen käytöstä ei havaittu olevan selvää etua eläinten hyvinvoinnille. Tähän vaikuttanee osaltaan se, että myös kivunlievityksen antaminen toimenpiteenä stressaa porsasta. Todettiin, että suomalaisten kuluttajien suhtautumista karjunhajua vastaan rokotettujen karjujen lihaan ei ole selvitetty. Tällaisia tutkimuksia on kuitenkin tehty Keski-Euroopassa.

3 Taustamuistion 10.1 käsittely: Eläimille suoritettavat toimenpiteet

Tiina Pullola esitteli taustamuistiota 10.1. Muistioon on lisätty huhtikuun kokouksen jälkeen kansallista lainsäädäntöä koskevaa tulkintakäytäntöä, eläinlääkärin ammatinharjoittamista koskevia säännöksiä sekä pykäläluonnos eläimille tehtävistä toimenpiteistä. Muistiossa esitetään pohdittavaksi myös kysymys siitä, tulisiko eläinsuojelulaissa säätää eläinten lääketieteellistä hoitoa koskevista yleisistä periaatteista.

Keskusteltiin eläimille tehtäviä toimenpiteitä koskevasta pykäläluonnoksesta. Pykäläluonnoksessa pääsääntönä olisi, että leikkausta tai muuta kipua aiheuttava toimenpide saataisiin tehdä eläimelle vain silloin, kun se on eläimen hyvinvoinnin kannalta perusteltua. Erikseen kielletäisiin sellaisten kipua tai kärsimystä aiheuttavien toimenpiteiden tekeminen, joiden tarkoituksena on eläimen ulkonäön tai käyttäytymisen muuttaminen. Tärkeimmistä poikkeuksista näihin pääsääntöihin säädettäisiin laissa ja muista välttämättömistä poikkeuksista voitaisiin säätää asetus- tasolla. Asetuksella säädettäisiin tarkemmin myös toimenpiteissä sallituista menetelmistä.

Luonnoksella pyritään vähentämään säännöksen tulkinnanvaraisuutta nykyisestä. Pykälässä tarkoitettua toimenpiteen saisi tehdä eläinlääkäri tai muu sellainen henkilö, jolla on riittävät tiedot ja taidot toimenpiteen tekemiseen. Tarkempia säännöksiä siitä, kuka voi tehdä tietyn toimenpiteen, annettaisiin asetuksella. Uutena vaatimuksena pykälässä olisi kivunlievityksen edellyttäminen kivulioiden toimenpiteiden yhteydessä. Asetuksella voitaisiin myös kieltää sellaisten eläinten käyttäminen kilpailuissa tai pitämisen näytteillä, joille on tehty lain nojalla kielletty toimenpide.

Tuottiin esiin eläinten jalostusarvon määrittelemiseksi sekä eläinpopulaatioiden terveyden seurannan yhteydessä tehtävät toimenpiteet, kuten verinäytteiden ja kudokset näytteiden ottaminen. Todettiin, että näiden tekeminen voitaisiin sallia asetus- tasolla ja samalla säätää tarkemmin myös toimenpiteissä käytettävistä menetelmistä. Keskusteltiin eri eläinlajien sarvien poistosta ja sarvenaiheiden tuhoamisesta. Toivottiin tarkennusta sen suhteen, että pykälässä poikkeuksena mainitun sarvien poiston lisäksi selkeästi sallittua olisi myös sarvenaiheiden tuhoaminen. Todettiin, että lain tasolla voidaan tarvittaessa säätää vain esimerkiksi naudan ja vuohen sarvien

poistosta, muiden erikoisempien eläinlajien osalta poikkeuksesta voitaisiin säätää asetuksessa. Keskusteltiin koirien keinosiemennyksen sallittavuudesta. Todettiin, että eri eläinlajien keinolista lisäämistä koskevia menetelmiä on vielä tarpeen tarkastella omana kokonaisuutenaan. Esi-tettiin, että kivunlievitysvaatimuksesta tulisi voida poiketa tilanteissa, joissa toimenpide ei siedä viivytystä, esimerkiksi onnettomuustilanteissa.

Keskusteltiin siitä, tulisiko eläinsuojelulakiin sisällyttää eläinten lääketieteellistä hoitoa koskevia yleisiä periaatteita. Norjassa eläinsuojelulaki edellyttää eläimen toimintakyvyn ja elämänlaadun suojelemista eläinlääketieteellisen hoidon yhteydessä. Todettiin, että lain valmistelussa on suunnattava katse myös tulevaisuuteen. Eläinlääketieteelliset hoidot kehittyvät jatkuvasti pidemmälle ja ainakin seura- ja harrastuseläinpuolella eläinten hoitoon ollaan valmiita panostamaan suuriakin summia. Eläimen omistajan intressit voivat kuitenkin olla ristiriidassa eläimen edun kanssa hoidosta päätettäessä. Ajatusta periaatteiden kirjaamisesta lain tasolle kannatettiin. Toisaalta tuotiin esiin, että kunkin oma käsitys eläimestä vaikuttaa siihen, miten esimerkiksi eläinten raajaproteeseihin suhtaudutaan, eikä tällä välttämättä ole yhteyttä kyseisen eläinyksilön hyvinvointiin. Päätettiin, että luonnostellaan pykäläehdotus, jossa eläimen hyvinvoinnin turvaamista painotettaisiin eläinten lääketieteellisen hoidon yleisenä periaatteena.

4 Taustamuistion 8.1 käsittely: Eläinkilpailut, eläinten näytteillä pitäminen ja eläinten koulutus

Tiina Pullola esitteli taustamuistioon 8.1 laadittua luonnosta eläinten koulutusta, käyttöä ja näytteillä pitämistä koskevaksi pykäläksi. Pykälässä kiellettäisiin eläimen vahingoittaminen ja sen hyvinvoinnin vaarantaminen koulutuksen, työ-, harrastus- tai kilpailutarkoituksessa käyttämisen sekä näytteillä pitämisen yhteydessä. Eläimen osaamistaso ja suorituskyky tulisi myös ottaa huomioon tällaisessa toiminnassa. Asetuksella voitaisiin tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä ja kieltää tiettyjen eläinkilpailujen tai muiden vastaavien tilaisuuksien järjestäminen, jos niistä aiheutuu pykälässä tarkoitettua vaaraa eläimen hyvinvoinnille.

Keskusteltiin pykäläluonnoksesta. Pohdittiin, onko eläimen hyvinvoinnin vaarantamista tarpeen tarkentaa jollain tavalla. Ehdotettiin välitöntä tai selkeää vaarantamista tai eläimen hyvinvoinnin todennäköistä vaarantumista. Pohdittiin myös sitä, onko ehdotetuissa eläinkilpailuja koskevissa säännöksissä tarpeetonta päällekkäisyyttä. Esi-tettiin teknisiä huomioita pykälän muotoiluun. Keskusteltiin siitä, tarkoitetaanko vahingoittamisella fyysisen vamman lisäksi myös psyykkisen vamman aiheuttamista ja mitä psyykkisellä vammalla tarkoitettaisiin.

Minna Ruotsalo selosti eläinkilpailujen määritelmäsäännöstä sekä kilpailujen valvontaa koskevia säännöksiä. Edellisestä kokouksesta poiketen säännökset oli luonnosteltu siten, että valvonta perustuisi pääsääntöisesti omavalvontaan. Määritelmäsäännöksen osalta todettiin, ettei siinä tarvitse olla mainintaa kahdesta tai useammasta eläimestä. Lisäksi keskustelussa todettiin, että kokoontumislaita, jossa säädetään muun muassa yleisötilaisuuksista, voisi olla apua säännöstä ja perustelutekstiä kirjoitettaessa. Todettiin kuitenkin, että kilpailuja voidaan järjestää myös siten, etteivät ne ole yleisölle avoimia. Kilpailun järjestäjälle säädettävän kirjanpito- ja ilmoitusvelvollisuuden osalta muutamassa puheenvuorossa todettiin, että ne vaikuttavat liian raskailta paitsi järjestäjälle myös viranomaisille. Toisaalta tuotiin myös esille, että tämä voi ainakin joiltain osin olla perusteltua pääsääntöisesti omavalvontaan perustuvassa järjestelmässä. Todettiin myös, ettei tarkoituksena ole säätää yhtään ylimääräistä tehtävää millekään taholle. Kirjanpito-velvollisuuden osalta kirjaamisvelvollisuutta pidettiin muutamassa puheenvuorossa parempana terminä. Säännösten käsittely jäi ajanpuutteen vuoksi kesken, ja sovittiin, että eläinkilpailusäännöksistä jatketaan seuraavassa kokouksessa.

5 Muut esille tulevat asiat

Ei muita asioita.

6 Seuraava kokous

Seuraava kokous pidetään maanantaina 7.9.2015 klo 14.30-16.30 (Hallituskatu 3, kokoushuone Niskavuori).

7 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13.00.

17.7.2015

Ohjausryhmä

**ELÄINSUOJELULAIN KOKONAISUUDISTUSTA VALMISTELEVAN
OHJAUSRYHMÄN 13. KOKOUS**

Aika 15.6.2015 klo 11:00-13:00

Paikka MMM, Hallituskatu 3, kokoushuone Niskavuori

Osallistujat

Jaana Husu-Kallio, MMM (pj)
Taina Aaltonen, MMM
Kirsti Vallinheimo, VM
Tuula Majuri, OM
Taina Mikkonen, Elintarviketurvallisuusvirasto (etäyhteys)
Satu Raussi, Eläinten hyvinvointikeskus
Tarja Hartikainen, Suomen Kuntaliitto
Elias Jukola, Elintarviketeollisuusliitto
Salla Tuomivaara, Eläinsuojeluliitto Animalia
Leena Suojala, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK
Kati White (ent. Pulli), SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto
Maria Wahlfors, Suomen Eläinlääkäriliitto
Anna- Kaisa Moisander, Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto
Merja Söderström, Päivittäistavarakauppa ry
Sari Salminen, eläinsuojeluasiamies

Tiina Pullola, MMM (siht.)
Minna Ruotsalo, MMM (siht.)
Mathilda Sjöholm, MMM (harjoittelija)
Tatu Giordani, MMM (harjoittelija)

Poissa

Juha Beurling, Kuluttajaliitto
Mikaela Strömberg-Schalin, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
Hannu Miettinen, MMM (siht.)

1 Kokouksen avaus ja työjärjestyksen hyväksyminen

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 11:10.

2 Porsaiden kastration vaihtoehdot - kuultavana professori Olli Peltoniemi, Helsingin yliopisto

Peltoniemi kertoi FINCAS-tutkimusprojektista, jossa kartoitettiin porsaiden kastration vaihtoehtoja. Tutkimus toteutettiin vuosina 2010-2014. Tutkimuksessa selvitettiin karjun hajun kehittymistä ja siihen vaikuttavia tekijöitä, karjunhajua estävän rokotteen toimivuutta suomalaisilla sioilla, rokotettujen karjujen ruokintaa sekä erilaisten kirurgisen kastration yhteydessä käytettyjen anestesia- ja kivunlievitysmenetelmien vaikutuksia porsaiden hyvinvointiin sekä tuotan-

non taloudelliseen tuottavuuteen. Tutkimuksessa kasvatettiin sekä leikkaamattomia karjuja, kirurgisesti kastrotuja karjuja (leikkoja) että karjunhajua vastaan rokotettuja karjuja. Tutkimuksessa 32 % 25 viikon iässä teurastetuista leikkaamattomista ja rokottamattomista karjuista esiintyi karjunhajua. Porsaiden kirurginen kastraatio aiheutti voimakkaita käyttäytymismuutoksia koko pahnueessa, vaikka vain osa pahnueen karjuporsaista kastrotiin. Kastraation yhteydessä käytetyn kipulääkityksen, kipulääkityksen ja puudutuksen tai kipulääkityksen, puudutuksen ja anestesian yhdistelmän ei tässä tutkimuksessa havaittu vähentävän porsaiden käyttäytymismuutoksia toimenpiteen jälkeen. Tutkimuksessa rokotetuilla karjuilla oli parempi rehuhyötysuhde ja lihaprosentti kuin leikoilla. Tutkimuksen johtopäätöksenä todettiin, että karjunhajua vastaan rokotaminen olisi eläinten hyvinvoinnin ja talouden kannalta vartenotettava vaihtoehto porsaiden kirurgiselle kastraatiolle.

Keskusteltiin tutkimuksesta ja sen tuloksista. Keskusteltiin erilaisista kivunlievityksen mahdollisuuksista kirurgisen kastration yhteydessä. Tutkimuksessa kivunlievityksen käytöstä ei havaittu olevan selvää etua eläinten hyvinvoinnille. Tähän vaikuttanee osaltaan se, että myös kivunlievityksen antaminen toimenpiteenä stressaa porsasta. Todettiin, että suomalaisten kuluttajien suhtautumista karjunhajua vastaan rokotettujen karjujen lihaan ei ole selvitetty. Tällaisia tutkimuksia on kuitenkin tehty Keski-Euroopassa.

3 Taustamuistion 10.1 käsittely: Eläimille suoritettavat toimenpiteet

Tiina Pullola esitteli taustamuistiota 10.1. Muistioon on lisätty huhtikuun kokouksen jälkeen kansallista lainsäädäntöä koskevaa tulkintakäytäntöä, eläinlääkärin ammatinharjoittamista koskevia säännöksiä sekä pykäläluonnos eläimille tehtävistä toimenpiteistä. Muistiossa esitetään pohdittavaksi myös kysymys siitä, tulisiko eläinsuojelulaissa säätää eläinten lääketieteellistä hoitoa koskevista yleisistä periaatteista.

Keskusteltiin eläimille tehtäviä toimenpiteitä koskevasta pykäläluonnoksesta. Pykäläluonnoksessa pääsääntönä olisi, että leikkausta tai muuta kipua aiheuttava toimenpide saataisiin tehdä eläimelle vain silloin, kun se on eläimen hyvinvoinnin kannalta perusteltua. Erikseen kielletäisiin sellaisten kipua tai kärsimystä aiheuttavien toimenpiteiden tekeminen, joiden tarkoituksena on eläimen ulkonäön tai käyttäytymisen muuttaminen. Tärkeimmistä poikkeuksista näihin pääsääntöihin säädettäisiin laissa ja muista välttämättömistä poikkeuksista voitaisiin säätää asetus- tasolla. Asetuksella säädettäisiin tarkemmin myös toimenpiteissä sallituista menetelmistä.

Luonnoksella pyritään vähentämään säännöksen tulkinnanvaraisuutta nykyisestä. Pykälässä tarkoitettua toimenpiteen saisi tehdä eläinlääkäri tai muu sellainen henkilö, jolla on riittävät tiedot ja taidot toimenpiteen tekemiseen. Tarkempia säännöksiä siitä, kuka voi tehdä tietyn toimenpiteen, annettaisiin asetuksella. Uutena vaatimuksena pykälässä olisi kivunlievityksen edellyttäminen kivulioiden toimenpiteiden yhteydessä. Asetuksella voitaisiin myös kieltää sellaisten eläinten käyttäminen kilpailuissa tai pitämisen näytteillä, joille on tehty lain nojalla kielletty toimenpide.

Tuottiin esiin eläinten jalostusarvon määrittelemiseksi sekä eläinpopulaatioiden terveyden seurannan yhteydessä tehtävät toimenpiteet, kuten verinäytteiden ja kudokset näytteiden ottaminen. Todettiin, että näiden tekeminen voitaisiin sallia asetus- tasolla ja samalla säätää tarkemmin myös toimenpiteissä käytettävistä menetelmistä. Keskusteltiin eri eläinlajien sarvien poistosta ja sarvenaiheiden tuhoamisesta. Toivottiin tarkennusta sen suhteen, että pykälässä poikkeuksena mainitun sarvien poiston lisäksi selkeästi sallittua olisi myös sarvenaiheiden tuhoaminen. Todettiin, että lain tasolla voidaan tarvittaessa säätää vain esimerkiksi naudan ja vuohen sarvien

poistosta, muiden erikoisempien eläinlajien osalta poikkeuksesta voitaisiin säätää asetuksessa. Keskusteltiin koirien keinosiemennyksen sallittavuudesta. Todettiin, että eri eläinlajien keinolista lisäämistä koskevia menetelmiä on vielä tarpeen tarkastella omana kokonaisuutenaan. Esi-tettiin, että kivunlievitysvaatimuksesta tulisi voida poiketa tilanteissa, joissa toimenpide ei siedä viivytystä, esimerkiksi onnettomuustilanteissa.

Keskusteltiin siitä, tulisiko eläinsuojelulakiin sisällyttää eläinten lääketieteellistä hoitoa koskevia yleisiä periaatteita. Norjassa eläinsuojelulaki edellyttää eläimen toimintakyvyn ja elämänlaadun suojelemista eläinlääketieteellisen hoidon yhteydessä. Todettiin, että lain valmistelussa on suunnattava katse myös tulevaisuuteen. Eläinlääketieteelliset hoidot kehittyvät jatkuvasti pidemmälle ja ainakin seura- ja harrastuseläinpuolella eläinten hoitoon ollaan valmiita panostamaan suuriakin summia. Eläimen omistajan intressit voivat kuitenkin olla ristiriidassa eläimen edun kanssa hoidosta päätettäessä. Ajatusta periaatteiden kirjaamisesta lain tasolle kannatettiin. Toisaalta tuotiin esiin, että kunkin oma käsitys eläimestä vaikuttaa siihen, miten esimerkiksi eläinten raajaproteeseihin suhtaudutaan, eikä tällä välttämättä ole yhteyttä kyseisen eläinyksilön hyvinvointiin. Päätettiin, että luonnostellaan pykäläehdotus, jossa eläimen hyvinvoinnin turvaamista painotettaisiin eläinten lääketieteellisen hoidon yleisenä periaatteena.

4 Taustamuistion 8.1 käsittely: Eläinkilpailut, eläinten näytteillä pitäminen ja eläinten koulutus

Tiina Pullola esitteli taustamuistioon 8.1 laadittua luonnosta eläinten koulutusta, käyttöä ja näytteillä pitämistä koskevaksi pykäläksi. Pykälässä kiellettäisiin eläimen vahingoittaminen ja sen hyvinvoinnin vaarantaminen koulutuksen, työ-, harrastus- tai kilpailutarkoituksessa käyttämisen sekä näytteillä pitämisen yhteydessä. Eläimen osaamistaso ja suorituskyky tulisi myös ottaa huomioon tällaisessa toiminnassa. Asetuksella voitaisiin tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä ja kieltää tiettyjen eläinkilpailujen tai muiden vastaavien tilaisuuksien järjestäminen, jos niistä aiheutuu pykälässä tarkoitettua vaaraa eläimen hyvinvoinnille.

Keskusteltiin pykäläluonnoksesta. Pohdittiin, onko eläimen hyvinvoinnin vaarantamista tarpeen tarkentaa jollain tavalla. Ehdotettiin välitöntä tai selkeää vaarantamista tai eläimen hyvinvoinnin todennäköistä vaarantumista. Pohdittiin myös sitä, onko ehdotetuissa eläinkilpailuja koskevissa säännöksissä tarpeetonta päällekkäisyyttä. Esi-tettiin teknisiä huomioita pykälän muotoiluun. Keskusteltiin siitä, tarkoitetaanko vahingoittamisella fyysisen vamman lisäksi myös psyykkisen vamman aiheuttamista ja mitä psyykkisellä vammalla tarkoitettaisiin.

Minna Ruotsalo selosti eläinkilpailujen määritelmäsäännöstä sekä kilpailujen valvontaa koskevia säännöksiä. Edellisestä kokouksesta poiketen säännökset oli luonnosteltu siten, että valvonta perustuisi pääsääntöisesti omavalvontaan. Määritelmäsäännöksen osalta todettiin, ettei siinä tarvitse olla mainintaa kahdesta tai useammasta eläimestä. Lisäksi keskustelussa todettiin, että kokoontumislaista, jossa säädetään muun muassa yleisötilaisuuksista, voisi olla apua säännöstä ja perustelutekstiä kirjoitettaessa. Todettiin kuitenkin, että kilpailuja voidaan järjestää myös siten, etteivät ne ole yleisölle avoimia. Kilpailun järjestäjälle säädettävän kirjanpito- ja ilmoitusvelvollisuuden osalta muutamassa puheenvuorossa todettiin, että ne vaikuttavat liian raskailta paitsi järjestäjälle myös viranomaisille. Toisaalta tuotiin myös esille, että tämä voi ainakin joiltain osin olla perusteltua pääsääntöisesti omavalvontaan perustuvassa järjestelmässä. Todettiin myös, ettei tarkoituksena ole säätää yhtään ylimääräistä tehtävää millekään taholle. Kirjanpito-velvollisuuden osalta kirjaamisvelvollisuutta pidettiin muutamassa puheenvuorossa parempana terminä. Säännösten käsittely jäi ajanpuutteen vuoksi kesken, ja sovittiin, että eläinkilpailusäännöksistä jatketaan seuraavassa kokouksessa.

5 Muut esille tulevat asiat

Ei muita asioita.

6 Seuraava kokous

Seuraava kokous pidetään maanantaina 7.9.2015 klo 14.30-16.30 (Hallituskatu 3, kokoushuone Niskavuori).

7 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13.00.